

Ewald Frank

26. 7. 1987, 14:00, Zürich, Švajčiarsko

vysielané 12. 1. 2022

Téma:

„Samuelovo povolanie od Boha!“ a „Kráľovský zákon!“

Pred modlitbou by som chcel čítať zo 7. kapitoly Jánovho evanjelia. Povstaňme k tomu. Ján 7. kapitola, verše 16 až 18:

„Na to im odpovedal Ježiš a riekol: Moje učenie nie je moje, ale toho, ktorý ma poslal. Ak niekto chce činiť jeho vôľu, ten bude vedieť o tom učení, či je z Boha, a či ja hovorím sám od seba. Ten, kto hovorí sám od seba, hľadá svoju vlastnú chválu; ale ten, kto hľadá chválu toho, ktorý ho poslal, ten je pravdivý, a nepravosti v ňom niet.“ [Jn 7:19-18]

Modlime sa. Nebeský Otče, zo srdca Ti ďakujeme za tvoje drahé a sväté Slovo. Aj my sa chceme zaradiť medzi tých, ktorí nehľadajú vlastnú slávu, ktorí nehovoria sami zo seba, ktorí nemyslia na seba, ale na teba, na teba jediného. Chceme počuť tvoje Slovo. Prosíme ťa, aby si k nám hovoril, aby si oslávil svoje meno, aby si sa s nami všetkými nanovo stretol. Ty poznáš potreby, ťažkosti, choroby, problémy rôzneho druhu.

Prichádzame k tebe, milovaný Pane, vyjdi nám počas zvestovania v ústrety. Vypôsob v našich srdciach vieru – vieru v teba, vieru, že dodržiš svoje Slovo, vieru, že tvoje zaslúbenia sú áno a amen [2Kor 1:20] a že si prítomný.

Milovaný Pane, dávame toto zhromaždenie pod prikrytie krvi Baránka, aby nepriateľ nemal žiadne právo ani na naše duše, ani na nášho ducha, ani na naše telá, Pane, aby si Ty mohol slobodne pôsobiť a zjavovať sa v našom strede. Tebe kladieme všetko a prosíme ťa aj o vedenie tvojho Ducha Svätého.

Pane, potrebujeme ťa viac ako kedykoľvek predtým. Buď nám tak blízko, aby sme ťa dnes cítili, aby naše srdcia horeli, pretože k nám hovoríš, pretože sme ťa porozumeli a počuli sme tvoje volanie. Ó, požehnaj nás! Zachráň stratených, uzdrav chorých, vysloboď všetkých, ktorí potrebujú oslobodenie. Veď nás svojím Duchom. Tebe samému vzdávame všetku slávu a chválu v Ježišovom mene Amen.

[pieseň Jemu len ver]

Veríme tomu všetci zo srdca? Tomu môžeme veriť, tomu môžeme veriť. Všetko je možné, pretože Ježiš je tu. Keď je On tu, všetko bude dobré. Tam prichádzajú odpovede na otázky, sú utišené núdze, sú zachránení hriešnici a uzdravení chorí. On je ten istý včera, dnes i naveky. Veríme tomu celým srdcom? Amen. Očakávame, že to učiní? Amen. To je nutné. Musíte to očakávať. Musíte od neho očakávať, že to učiní. Ak od neho očakávame, že to neučiní, tak to neučiní. Ale ak očakávame, že to učiní, vložíme do neho svoju dôveru a On to učiní, pretože to sľúbil. On je verný. On nemôže sám seba zaprieť.

Určite ste si všimli, že speváci dnes nespievali. Je obdobie dovolení a niektorí sú odcestovaní. Na druhej strane máme veľa návštevníkov z Krefeldu, celkom prekvapivo som tu už videl brata Russa, brata Siegfrieda, brata Geidatscha ... Nevie, či ich tu nie je ešte viac. Všetkých vás vítame. Máš na mysli Slovo, ktoré ti horí v srdci? Tak mocne kývaš. Bol by som radšej, keby si tak mocne kázal, lebo potom by som si mohol trochu oddýchnuť.

Dnes som pristál v Zürichu Kloten 20 minút po 11. V Anglicku sme mali veľmi pekné zhromaždenia. Včera večer sme mali posledné v Birminghame a musím povedať: Pán stále koná veľké veci. On volá ľudí von a opäť mi niekoľkí, čierny i biely, rôzneho pôvodu, podali ruku a povedali: „Vďaka Bohu, že si tu dnes bol.“ A tak vidíme, že Pán má všade tých svojich a stále ešte volá von.

Máme aj ďalšie správy, ktoré sú tiež nádherné. Naši dvaja bratia, brat Fehr a brat Graf, boli v Nemeckej demokratickej republike a priniesli tiež nádherné a povzbudivé správy o tom, čo tam Boh koná.

Viete, že vždy sú dve možnosti. Môžete hovoriť o tom, čo koná diabol. A ten potom je rád, keď mu takto venujeme všetok svoj čas a tak ho uctieva. Ale je tu aj druhá možnosť – totiž hovoriť o tom, čo koná Boh. A potom sa celé nebo raduje, keď vydávame svedectvo o tom, čo koná Pán. A práve tým chceme tráviť čas. Aj v tejto veci sa riadim Slovom svojho Pána. On povedal:

„... budete mi svedkami.“ [Sk 1:8]

Nemáme iné poverenie, ako byť Jeho svedkami. On povedal:

„... i v Jeruzaleme i po celom Judsku i v Samárii a tak až do poslednej končiny zeme.“

A pretože sme s Pánom niečo prežili, môžeme o tom svedčiť.

Božská zvesť prirodzene vždy spôsobí rozhodovanie. Stáva sa aj to, že bratia, ktorí nie sú pripravení ísť s Bohom celou cestou a veriť

celej pravde, mi napíšu šesťstranový list – tentoraz to bolo z Palerma. Všetci ste sa s týmto bratom stretli. On ešte nie je pripravený kráčať celou cestou. A potom je samozrejme brat Frank obetným baránokom. Keďže som niekoľkokrát kázal a Pán niektorým otvoril srdcia a zjavil im svoje Slovo, všetko bolo prirodzene položené na mňa. Ale to je spojené s kázaním Slova. Všetci proroci, všetci apoštoli, všetci Boží muži prešli touto potupnou cestou s Pánom. Na zemi nemôžeme očakávať nič iné. Jedno je isté: **„Kto je z Boha, počúva Božie Slovo.“** [Jn 8:47] A to mi môžete veriť: Čiastočné pravdy sme mali vždy – dnes máme úplnú pravdu. Čiastočné zjavenia sme tiež mali v každom čase – dnes máme úplné zjavenie Ježiša Krista.

A ideme ešte o krok ďalej. Pretože aj v rámci tejto zvesti existujú experti, ktorí si jednoducho určité veci vyberajú a potom nie sú v rovnováhe a zdôrazňujú jednu vec príliš mnoho a druhú príliš málo. Nech nám Boh dá milosť zachovať si až do konca vo všetkom rovnováhu. On sa o to stará. Ak nemáme žiadne vlastné plány, ak to, čo sme čítali, sa naplní, ak učenie, ktoré prinášame, pochádza od Boha, tak sa viac nesnažíme o žiadny vlastný program, žiadne vlastné učenie, ktoré by sme mohli prezentovať, žiadne vlastné zjavenie, vôbec nič, iba učenie Toho, ktorý nás poslal. Haleluja! Chvála nášmu Bohu. Viac nechceme, viac nepotrebujeme. Nechceme však ani nič skracovať, nič vynechať. Chceli by sme prijať všetko, čo nám Boh z milosti daroval.

Dnes budeme hovoriť nielen učiteľsky o téme, že sme dostali duchovne viac ako iní v určitých časových obdobiach, ale aj o zodpovednosti, ktorú tak máme pred Bohom, aby sme za ňou stáli svojím životom, aby sme vyžívali to, čo sme počuli z plnosti Božieho Slova, aby to nezostalo len pri počúvaní, ale aby sme sa stali činiteľmi Slova [Jk 1:22].

Spievali sme tri piesne, ktoré nás pozývajú k Pánovi. A ja som si zvolil text z 1. Samuelovej, 3. kapitoly. Tu sa krátko pozrieme na prvých desať veršov a potom prejdeme k ďalším miestam Písma. 1 Samuelova 3 od verša 1:

„A mládenček Samuel posluhoval Hospodinovi pred Élim. A Slovo Hospodinovo bolo vzácne v tých dňoch, a len málokde mal niekto prorocké videnie.“ [1S 3:1]

Včera večer som toto Slovo čítal ešte v Birminghame. V angličtine je tam napísané slovo „vzácne“ – **„v tých dňoch bolo Slovo Pánovo vzácne.“** Ak ho aj bolo počuť, bolo to vzácne. Viete, keď je niečo

prebytok, nezachováva si to svoju hodnotu. Ale keď sa vec stane zriedkavou, stane sa vzácnou.

A verím, že môžeme povedať: Zjavenia Slova, ktoré nám Boh daroval, sú nám drahé, sú pre nás vzácné, stali sa pre nás drahocennými. Ani v našich časoch to totiž nie je žiadnou samozrejmosťou, že Boh zjavil svoje Slovo a svoju vôľu. Nie, sme za to zo srdca vďační. A tam, kde sa tu hovorí o videniach, v angličtine stojí „žiadne odkryté Slovo,“ „žiadne zjavené Slovo,“ by sa dalo takmer preložiť. Dnes máme oboje. Máme zjavenie Ježiša Krista, máme zjavenie tajomstiev Božieho Slova. Nič už nezostalo skryté.

Teraz sa však dostávame k veci samotnej. Verš 2 a ďalej:

„A stalo sa toho času, raz keď ležal Éli na svojom mieste, a jeho oči boli začali slabnúť, takže nemohol vidieť...“ [1S 3:2]

Tu sa zastavme. Vy predsa viete, odkaz na denominácie – raz videli, mali náhľad na veci, ktoré už boli zjavené, potom sa to zmenšovalo a zmenšovalo a zmenšovalo, až človek už nemohol vidieť, nemohol to vidieť ani vo svetle, v akom to videl pôvodne, keď to Boh zjavil. Vezmime si dnes hnutie, ktoré ešte stále verí v ospravedlnenie. Keby všetci tí, ktorí dnes veria v ospravedlnenie, prežili svetlo a ospravedlnenie tak, ako bolo kázané vtedy, tak by boli aj dnes vidúci, tak by pokračovali s Bohom ďalej tak, ako On pokračoval v jednotlivých etapách. Keby všetci tí, ktorí ešte stále ústami posvätenie zvestujú, mohli sami posvätenie prežiť a stať sa súčasťou Slova, potom by to vyzeralo inak. Potom by totiž boli posvätení v pravde, ako povedal Ježiš, a on povedal áno:

„Tvoje Slovo je pravda. Posväť ich vo svojej pravde.“ [Jn 17:17]

Ak by sme išli ešte o krok ďalej – keby všetci tí, ktorí veria v krst Duchom a do veľkej miery ho aj prežili, pochopili aj list Rimanom 5 a potom list Rimanom 8:

„Lebo všetci, ktorí sú vedení Duchom Božím, tí sú synmi Božími...“ [Rm 8:14], lebo „... Boží Duch vedie do každej pravdy.“ [Jn 16:13]

Koľkí hovoria inými jazykmi a pritom hovoria pomimo Boha? Čo sme sa v tejto zvesti naučili? Brat Branham povedal:

„Boh napravil, obnovil v Pánovom tele. A teraz nie sme v dňoch, keď sa hýbe jazyk, teraz sme tam, kde je náhľad, kde je

oko pomazané, sme v prorockom čase, v čase videnia, v čase vidiaceho.“

Predtým, ako sa Boží muži, ktorým bolo zjavené Slovo, nazývali prorokmi, boli nazývaní vidiaci. Oni videli, čo im Boh ukázal. Bol čas, keď sa hýbali ústa, hýbali sa jazyky, boli pohnuté srdcia. Teraz je čas, keď sa pohybuje všetko od hlavy až po päty, celé Pánovo telo s plným znovunapravením všetkého, čo bolo v Cirkvi na začiatku. Čítajme ďalej:

„... a lampa Božia nebola ešte vyhasla, a keď ležal Samuel v chráme Hospodinovom, kde bola truhla Božia...” [1S 3:3]

Nádherné! Božia lampa, alebo lampa v Božom dome, ale tu sa hovorí o Božej lampe, ešte úplne nezhasla. Pán nedopustí, aby tlejúci knôť zhasol a ohnutá trstina sa zlomila! [Mt 12:20] Nie, on doplní olej, dá zjavenie, aby sa na svietniku opäť rozsvietilo svetlo.

Tu to bol Samuel. Ležal tam v Pánovom chráme, hneď vedľa archy zmluvy. Krásne miesto. To ma teší. Vedľa truhly zmluvy, pretože v truhle zmluvy bolo Pánovo Slovo, Slová, ktoré vyslovil Boh. A teraz počúvajte, čo hovorí verš 4:

„... zavolať Hospodin na Samuela, ktorý odpovedal: Tu som. A bežal k Élimu a povedal: Tu som, lebo si ma volal. A on mu povedal: Nevolal som. Idi spať, ľahni si. A odíďuc ľahol si.“ [1S 3:4-5]

Tu chcem pozdvihnúť jeden bod. Nebol to človek, kto by povolal teba alebo mňa, a preto nemáme dôvod ísť za človekom. Ak nás povolal Pán, musíme ísť za ním, musíme prísť k nemu. A čo povedal všetkým, ktorých volal?

„Nasledujte ma!” [Mt 19:21]

To je to, čo musíme pochopiť. Éli hovoril pravdu a povedal Samuelovi:

„Nevolal som ťa. Choď spať.”

Niekedy sa stáva, že k nám Pán už prehovoril. Ale my sme nepochopili, že to bol on, a len sme si mysleli, že to bol možno kazateľ. Nie, tak to nebolo. Bol to Pán, ktorý nás volal. Kazateľ vám môže povedať nanajvýš toto: „Upokojte sa! Nič na tom nie je. Vráť sa k spánku.“ To vtedy urobil Éli. Poradil Samuelovi: „Ľahni si.“ Inými slovami: „Choď spať. Nevolal som ťa.“ Ale viete, keď Boh určil človeka k tomu, aby počul jeho Slovo, môže nám niekto dva či trikrát povedať: „Ľahni si, choď spať,” Pán s nami bude hovoriť dovtedy, kým

nepochopíme, že je to On, kto nás volal, aby sa nám zjavil a podelil sa s nami o svoje Slovo.

Dovoľte mi, aby som si to prečítal. Verš 6 hovorí:

„A Hospodin zase volal na Samuela. A Samuel vstal a išiel k Élimu a povedal: Tu som, lebo si ma volal. A povedal: Nevolať som, môj synu: len idi zpät a lež.“

Tu vidíme niečo nádherné, niečo slávne. Nie Boží služobník, nie Boží muž volá. Pán volá, Pán hovorí. On volal teba. Si o tom presvedčený? Vieš, že to nebol človek, ale Pán? Koľkí z nás prišli z cirkvi? Keď nás Pán volal a my sme hovorili s ľuďmi, z ktorých úst sme predtým počúvali Božie Slovo, a oni nás poslali spať: „Upokojte sa, nič na tom nie je.“ Ale my sme to cítili v našich srdciach. Počuli sme volanie. Počuli sme ho. Ak ho ostatní nepočuli, tak za to nemôžeme. Teraz prišiel tretí raz. Vo verši 8 stojí:

„A Hospodin zase volal na Samuela, po tretie. A on vstal a išiel k Élimu a povedal: Tu som, lebo si ma volal.“ [1S 3:7-8]

Vypočujte si, čo tu stojí:

„Vtedy porozumel Éli, že Hospodin volá chlapca.“

Éli vedel, že na tom určite niečo bude. Samuel by určite neprišiel raz a druhýkrát a tretí raz a nepovedal by: „Ty si ma volal.“

Po tretí raz si už aj on uvedomil, že to bol Pán, kto ho volal. A potom mu dal nasledujúci pokyn, ktorý prečítam v deviatom a desiatom verši:

„Preto povedal Éli Samuelovi: Idi, ľahni si. A keby ešte volal na teba, povieš: Hovor, Hospodine, lebo tvoj služobník čuje. A tak odišiel Samuel a ľahol si na svoje miesto. Potom prišiel Hospodin a stál. A zase volal ako po každé predtým: Samuel, Samuel! A Samuel odpovedal: Hovor, lebo tvoj služobník čuje!“ [1S 3:9-10]

Aké nádherné Slovo! Všetci sme to prežili. Všetci sme prežili a pochopili, že to bol Pán, kto nás volal a začal k nám hovoriť, zjavujúc nám svoje Slovo a svoju vôľu.

Prejdime k 13. kapitole listu Rimanom. Tu v 1. Samuelovej takzvaný Boží muž poslal toho, ktorého Pán volal, späť k spánku. V liste Rimanom 13, verš 7 čítame pravý opak:

„A teda dajte každému, čo ste komu podlžni: komu daň, tomu daň; komu clo, tomu clo; komu bázeň, tomu bázeň; komu

česť, tomu česť. Nebuďte nikomu nič dlžní, krome navzájom sa milovať; lebo ten, kto miluje blížneho, naplnil zákon. Lebo: Nez cudzoložíš, nezabiješ, neukradneš, nepovieš falošného svedoctva, nepožiadaš, a jestli je aké iné prikázanie, to všetko sa zahrňuje v Slove: Milovať budeš svojho blížneho ako samého seba. Láska nerobí blížnemu zlého, a tedy plnosťou zákona je láska.“

Čítam ďalej, pretože to k tomu patrí. Verš 11:

„A toto, znajúc čas, že je už hodina, aby sme sa prebudili zo spánku a vstali, lebo teraz nám je bližšie spasenie, ako bolo vtedy, keď sme uverili. Noc pokročila, a deň sa priblížil. Zložme tedy skutky temnosti a oblečme si zbrane svetla.“ [Rm 13:7-12]

Môžete čítať ďalej. Tu mi išlo hlavne o tento výrok, **„znajúc čas, že je už hodina,“** a nielen čas, ale aj zvesť, Boží plán. Kto pozná čas, pozná aj Slovo, ktoré Boh zaslúbil pre tento čas. A kto spozná zaslúbené Slovo, bude počítať aj s tým, že ho Boh splní. Takže tu ide o viac než len o malé poznanie z našej strany, ale o správne poznanie času, a to, že **„že je už pre nás hodina“** [nem. preklad] – nie pre iných, pre nás, pre teba a pre mňa. Boli hodiny a dni, boli miesta v Starom i Novom zákone. Boli hodiny pre Izrael, mimoriadne udalosti, podobne aj v Cirkvi a tiež v cirkevných dejinách boli mimoriadne obdobia. Toto teraz je naša hodina, náš čas, Boh je s nami, aby nám zjavil svoje Slovo a svoju vôľu. Že **„znajúc čas, že je už pre nás hodina, aby sme sa prebudili,“** nie pre Mojžiša, nie pre Abraháma, ale pre nás, ktorí žijeme teraz.

Viete, že Božie Slovo je vždy prítomné. Božie Slovo bolo napísané a hodí sa do všetkých časov. Ak dnes kráčame v Božom Duchu a rozpoznávame Slovo tejto hodiny, tak nám predsa Boh daroval milosť. Tak nás volal. Inak by sme si ľahli a opäť zaspali. Teraz hovorím duchovne. Ale v Matúšovom evanjeliu 25 je Slovo: **„... a všetky panny zaspali.“** [Mt 25:5-6] Ale potom prišlo volanie:

„Hľa, ženích ide! Vyjdite mu v ústrety!“

V Neveste musí dôjsť k duchovnému prebudeniu! Nemôžeme sa uspokojiť s tým, že nám bolo Božie Slovo zjavené! Nie, musí dôjsť k prebudeniu, k nadobudnutiu vedomia. Musíme osobne i ako Cirkev nadobudnúť spojenie s Bohom, vytvoriť most k sebe navzájom, mať obecenstvo s Bohom a obecenstvo medzi sebou navzájom. Z tohto obecenstva bude všetko ostatné vypôsobené Božím Duchom podľa Božieho Slova.

Toto je teda zvesť pre nás dnes: Nie ľahnúť si a spať, ale „... **znajúc čas, že je už hodina, aby sme sa prebudili zo spánku a vstali, lebo teraz nám je bližšie spasenie, ako bolo vtedy, keď sme uverili.**“ [Rm 13:11]

Je zvláštne, že či už čítame Starý alebo Nový zákon, niektoré miesta Písma sú tak prorocky ušité na mieru konečnému času, že Pavol alebo Peter mohli svoje listy napísať včera alebo dnes. Božie Slová sú také aktuálne, také blízke súčasnosti, taká realita pre nás. Prečo? Pretože sme poznali čas a hodinu. Peter píše v 2. kapitole Petra 1:

„Aj máme pevnejšie Slovo prorocké...“ [2Pt 1:19]

Áno, čo pre vás znamená tento výrok, tento verš? Si jeho neoddeliteľnou súčasťou. Prorocké Slovo pre nás znamená všetko, pretože v ňom Boh zjavil svoj plán spásy. Ak Peter vtedy povedal: **„Aj máme pevnejšie Slovo prorocké...“**, koho potom prekvapuje, že to my dnes zdôrazňujeme a pozdvihujeme? My predsa vieme, že toto je prorocké časové obdobie, vek, v ktorom sa naplňa biblické proroctvo. A čo si z celého srdca prajeme viac, než aby sa žiadny z tých, ktorých Pán povolal, nevracal k svojim starým služobníkom a pýtal sa ich, aby ho tí posielali spať, ale aby konečne pochopil, že to bol Pán, ktorý povolal teba i mňa. Ak to bol On, tak sa odteraz neobracajte na žiadneho človeka, ale len na neho. On bude mať správnu odpoveď v správnom čase zo svojho Slova.

Budem čítať ešte trochu ďalej, pretože mi leží na srdci, aby sme sa dnes pozreli na naše osobné životy z pohľadu Biblie, aby sme zistili, či sme v niečom nedostatoční. Tu, v Jakubovom liste (všetko je predsa Božie Slovo), v 1. kapitole Jakubovho listu sa píše od 19. verša:

„Takže, moji milovaní bratia, nech je každý človek rýchly počuť, pomalý hovoriť, pomalý do hnevu. Lebo hnev muža nepôsobí spravodlivosti Božej. Preto zloziac každú špinu a zbytok zlosti v tichej krotkosti prijmite vsadené Slovo, ktoré má moc spasiť vaše duše. A buďte činiteľmi Slova a nie len poslucháčmi, ktorí klamú sami seba falošným rozumovaním. Lebo ak je niekto poslucháčom Slova a nie činiteľom, ten sa podobá mužovi, ktorý pozerá svoju prirodzenú tvár v zrkadle. Lebo sa videl a odišiel a hneď zabudol, aký bol.“ [Jk 1:19-24]

Toľko z tohto biblického miesta. Viem, že to vážne oslovuje každého z nás, a to je nutné. Potrebujeme to – a hneď vám poviem prečo. Nielen preto, aby v nás Kristus nadobudol postavu a dostal prvé miesto – to tiež – ale aj preto, aby sa vytvorili podmienky na to, aby sa

Pán mohol ešte raz nadprirodzeným spôsobom zjaviť vo svojej Cirkvi. To je to, po čom všetci túžime. A potom je nutné, aby bol každý **„rýchly počuť, pomalý hovoriť, pomalý do hnevu.“** Musíme si vziať k srdcu všetko, čo nám Božie Slovo hovorí. Hodina je tu. Ak tvrdíme, že sme Pánom povolaní, a očakávame, že sa nám zjaví, musíme pre to vytvoriť podmienky. Sami to nedokážeme, ale musíme svoju vôľu vložiť do Božej vôle a musíme byť schopní zo srdca povedať: „Sám to nedokážem. Pane, tu som! Vypôsob to Ty v mojom srdci a mojom živote.“

Napomenutie znie:

„A buďte činiteľmi Slova a nie len poslucháčmi, ktorí klamú sami seba falošným rozumovaním.“

Kto z nás chce klamať sám seba? Ak ste oklamaní, je to zlé. Ale stále môžete vinu presunúť na toho, ktorý vás oklamal. Vy predsa viete, že vina bola od začiatku vždy posúvaná inam, vždy sa pripisovala iným. Adam povedal: **„Žena, ktorú si mi dal.“** **„Had, povedala žena.“** [1M 3:12-13] A tak to šlo ďalej. Vina sa vždy presúvala inam. V tomto Slove je nám však jasne povedané, a aj na iných miestach, aby sme vinu nepresúvali inam, ale aby sme vo viere uznali, že vina bola zaplatená a že otázka viny bola definitívne vyriešená na kríži na Golgote. To však musí byť v našich životoch zjavené. Ani to nesmie byť len teória, musí sa to stať skutočnosťou. Golgota sa musí stať živým dôkazom v našom živote!

Keď čítame, že Pán povedal: **„Budem vo vás prebývať“** [2Kor 6:16] a **„budem s vami“** [Mt 28:20] a **„skutky, ktoré Ja konám, budete aj vy konať“** [Jn 14:12] a tak ďalej, potom sa všetky tieto a mnohé ďalšie zaslúbenia musia stať pravdou v živote cirkvi.

Cirkev sa skladá z jednotlivcov, z nás, a preto je potrebné, aby sa každý jednotlivec vyvaroval všetkého, čo by mohlo vyvolať i tú najmenšiu nejednomyselnosť, rozpor. Aby sme si všetci vzali k srdcu, čo je napísané:

„... usilujúci sa zachovávať jednotu Ducha v zväzku pokoja.“ [Ef 4:3]

Sú ľudia, ktorí sú tvorcami pokoja a potom existujú ľudia, ktorí prinášajú nepokoj. Ale v Božom Slove sa píše, že sme sa stali tvorcami pokoja [Ef 2:15]. On priniesol pokoj, On učinil pokoj. Ak je jeho pokoj v nás, tak to nie je nejaký zdanlivý politický mier, ale božská realita, pretože je napísané: **„On je náš pokoj.“** [Ef 2:14] Ak ho máme, máme

pokoj s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista [Rm 5:1]. A verím, že to je vec, ktorú všetci potrebujeme nielen počuť, ale aj skutočne prežiť.

Čítam ďalej z Jakuba 2 od 8. verša:

„Pravda, ak plníte kráľovský zákon podľa Písma: Milovať budeš svojho blížneho ako samého seba, dobre robíte; ale ak hľadáte na osobu, robíte hriech, a zákon vás kára ako priestupníkov...“ [Jk 2:8-9]

Tu je reč o „**kráľovskom zákone**.“ Čo je to za zákon? Existuje „kráľovský zákon“? Tu je to napísané. A nielen to, ale aj odkaz na biblické miesto. Môžete si ho všetci prečítať spolu so mnou. Čítam Jakuba 2, verš 8 ešte raz:

„Pravda, ak plníte kráľovský zákon podľa Písma: Milovať budeš svojho blížneho ako samého seba, dobre robíte.“

Otvorme si 2. Mojžišovu 19, lebo tam je to napísané, a pozrime sa, čo od nás žiada Kráľ kráľov, ktorý je zároveň zákonodarcom. Už to nie je povinnosť, ale vyžívanie Kristovho života v nás. Exodus 19 od verša 15:

„Neučinite neprávosti v súde; nebudeš hľadiť na to, že je niekto chudobný, ani nebudeš zo stranníctva ctiť osoby veľkého; spravodlivo budeš súdiť svojho blížneho. Nebudeš chodiť ako pomluvač vo svojom ľude ani nebudeš stáť proti krvi svojho blížneho. Ja som Hospodin. Nebudeš nenávidieť svojho brata vo svojom srdci; prosto budeš trestať svojho blížneho, aby si sa neprevinil a neniesol pre neho hriechu. Nebudeš sa mstiť ani nebudeš držať hnevu na synov svojho ľudu a milovať budeš svojho blížneho ako samého seba. Ja som Hospodin.“ [3M 19:15-18]

Aké nádherné Slovo! Mohol to napísať apoštol. Pán to mohol povedať. Mám pre vás dobrú správu. Pán to povedal. Amen! Amen. Pán to povedal. Kto tam hovoril? Kto bol na vrchu Sinaj? Kto hovoril k Izraelu, kto hovoril s Mojžišom? S tým rozdielom, že v Starom zákone bol On Jahve – zmluvné meno Boha Pána v Starom zákone a v Novom zákone Jašua – Jahve je Spasiteľ. Povedal to teda Pán. A my sme to povedali už dostatočne často, ako na to nádhorne poukázal i brat Branham: Jehova Starého zákona je Ježiš Nového zákona. To nie je len nejaké vyznanie ústami – to je to najvzácnejšie zjavenie, ktoré nám Boh z milosti daroval! Týmto zjavením to začína. A v tomto zjavení sú skryté všetky poklady božskej múdrosti a poznania. [Kol 2:2-3] Kto nemá toto zjavenie, nebude mať prístup ani k ostatným.

Tu je niekoľko bodov. Nemyslím si, že sme sa tým previnili, ale aj tak je dobré vziať si to k srdcu:

„Neučinite neprávosti v súde...” [3M 19:15]

Ako často si ľudia dovoľujú vynášať súdy – a toho, nad ktorým vyniesli rozsudok, ani nepočuli, ani sa ho nepýtali, vôbec sa nedostal k slovu. Oni však vyniesli rozsudok. Keď sa Pavol chcel brániť, povedal:

„Či náš zákon súdi človeka prv, ako by bol počul od neho a zvedel, čo robí?” [Jn 7:51]

Hovoríme tu o „kráľovskom zákone.“ A môžeme ísť ešte ďalej – Peter píše:

„Vy ste kráľovské kňazstvo...” [1Pt 2:9]

Na zemi existuje božský rod, v ktorom platí kráľovský zákon. My viac nechodíme dokola a neopakujeme to, čo hovoria iní. Buď skutočne vieme, čo hovoríme, alebo nehovoríme vôbec nič. Je to tak? Tento čas musí prísť. Sme na to pripravení? Ak sa tu hovorí o „kráľovskom zákone“ a prehovoril Kráľ kráľov, potom my, ktorí sme sa stali národom kráľov a kňazov, musíme konať to, čo On povedal.

„Neučinite neprávosti v súde; nebudeš hľadiť na to, že je niekto chudobný, ani nebudeš zo stranníctva ctiť osoby veľkého; spravdливо budeš súdiť svojho blízkeho. Nebudeš chodiť ako pomluvač vo svojom ľude...”

Dnes vám chcem niečo povedať. Všetci, ktorí sa narodili z Boha a majú v sebe prirodzenosť a život Ježiša Krista ... On povedal nasledovné, môžem vám to prečítať v Jánovom evanjeliu:

„Ja som kráľ. Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby som vydal pravde svedectvo.” [Jn 18:37]

A tento kráľ všetkých kráľov priviedol kráľovský rod podľa svojho druhu. My nie sme len tak hocikto – sme Boží ľud, ľud Novej zmluvy, ktorých On ustanovil za kráľov a kňazov svojmu Bohu – Zjavenie Jána 1, verš 5, Petrov list a mnohé ďalšie texty Písma.

Ale tu my šlo aj o 18. kapitolu Jánovho evanjelia, pretože tu náš Pán vo verši 37 hovorí:

„Vtedy mu povedal Pilát: Teda si ty predsa kráľ? Ježiš odpovedal: Ty dobre hovoríš, že som ja kráľ. Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby som vydal pravde svedectvo. Každý, kto je z pravdy, čuje môj hlas.” [Jn 18:37]

Viete, čo nasledovalo potom? Prosím, hľadte na ten obraz v duchu. Viďte ho jasne. Hodina je tu. Prišiel čas, keď je v Božom dome vykonávaný súd [1Pt 4:17], nie keď jeden bude súdiť alebo odsudzovať druhého podľa svojich vlastných kritérií, ale keď sa všetci postavíme pred Boží súd a povieme: „Pane, tu sme, urob s nami podľa svojho veľkého milosrdenstva a milosti.“ A vtedy prežijeme, že milosť víťazí nad súdom a že to, čo Boh povedal vtedy, platí aj dnes:

„Zmilujem sa, nad kým sa zmilujem a zľutujem sa, nad kým sa zľutujem.“ [Rim 9:15]

Boh, Pán teraz volá von ľud, v ktorom už nebude tolerovať zmiešanie, kam nepôjdu všetci, ale len tí, ktorí boli volaní, ako Samuel a mnohí ďalší, ku ktorým Pán hovoril, ktorí chcú žiť podľa kráľovského zákona.

Opakujem: Kto bude schopný podľa toho žiť? Len tí, ktorí tvoria kráľovský rod, toto sväté kňazstvo. Oni budú môcť vyžívať kráľovský zákon. Nebude to vaše úsilie a nebude to ani moje úsilie. Bude to život Krista, veľkého Kráľa a Spasiteľa zjavený vo vykúpenom kráľovskom rode. Chceme k nim patriť. Musíme si uvedomiť, že nastal čas. Je jednoducho tu. Nemožno to už odsúvať do budúcnosti. Nastal čas, nastala hodina, aby sme sa prebudili zo spánku a pochopili aj túto časť – čo znamená kráľovský zákon. Môžete sa o tom dočítať v Novom i Starom zákone.

Zhrnuté je to ... Dovoľte mi to raz nazvať heslom:

„Lebo celý zákon je naplnený v jednom Slove, v tom: Milovať budeš svojho blížneho ako samého seba!... Lebo to je zákon aj proroci.“ [Mt 7:12]

Ak to konáme, že môžeme svojho Boha milovať celým srdcom a svojho blížneho ako seba samého, tak je v tom je obsiahnutý celý Zákon a všetci proroci. Takto sme sa stali schopnými kráľovský zákon previesť do praxe.

Čítam ešte o niečo ďalej, a síce z kázania na vrchu. Kázanie na vrchu je tiež svätým Božím Slovom. Najdlhšie kázanie, ktoré náš Pán kázal, sa nachádza v Matúšovom evanjeliu kapitoly 5, 6 a 7. Čítam zo 7. kapitoly Matúšovho evanjelia, od 12. verša:

„Všetko tedy, čokoľvek by ste chceli, aby vám ľudia činili, to aj vy im čiňte. Lebo to je zákon aj proroci.“ [Mat 7:12]

Myslím, že iný preklad tu hovorí: **„Čokoľvek chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im.“** Čo nechceme, aby sa dialo nám,

nesmieme my robiť nikomu inému. Rozumieme tomu? Keď začíname, či už hovoriť, alebo konať, najprv si položíme otázku: Keby si bol teraz ty ten, komu sa deje to, čo sa chystáš urobiť svojmu blížnemu, ako by si vec posúdil?

„Milovať budeš svojho blízkeho ako samého seba!“

Môžeme to počúvať tisíc rokov a nechápať, čo to znamená, a žiť pomimo veci samotnej. A dnes už nepočúvame o kráľovskom zákone, ktorý by nás utláčal, ktorý by bol povinnosťou, ale o Kristovom živote, ktorý je prakticky vyžívaný v nás – v kráľovskom rode, vo svätom kňazstve.

Otázka: Kto má túžbu, aby sa tak stalo s nami všetkými, a to už čoskoro? Amen, amen. Boh vám žehnaj! Pán vidí túžbu a dobre vie, že to sami nedokážeme. Ale je tu jedna vec, ktorú nám chce dnes ukázať: Musíme byť odlišní od všetkých ostatných. Nielen v učeniach, nielen v poznaní, ale aj v praktickom živote sa musíme odlišovať od všetkých ostatných. Nielenže máme plné Božie zjavenie, ale Boh sa chce skrze Cirkev plne zjaviť.

Na jednej strane je to niečo nádherné, keď môžeme povedať, že máme nielen čiastočné zjavenia, ktoré boli v priebehu cirkevných dejín, ale plné zjavenie. To je len jedna strana, len polovica, ktorá musí byť ako prvá. Po druhé však potom poznávame, že toto plné zjavenie Slova musí priviesť a privedie Cirkev do bodu, keď sa Boh bude môcť na konci plne zjaviť tak, ako sa zjavil na začiatku. A vtedy boli veriaci jedno srdce a jedna duša. [Sk 4:32] V ich strede bola Božia láska, čisté Božie zvestovanie, čisté Božie učenie, čisté Božie zjavenie, čistá Božia láska. Neskôr, o niekoľko rokov neskôr, sa to zmenilo. Vtedy už existovali falošní bratia, falošné učenia, a tak ďalej, a tak ďalej.

V Korinťanom, ako viete, je pravdepodobne miesto, v ktorej Pavol spomína, že sú ľudia, ktorí sa krstia za mŕtvych [1Kor 15:29]. A viete, že dnes existuje celá denominácia s miliónmi stúpencov, ktorí sa ešte stále krstia za mŕtvych? Chápu to Slovo nesprávne. Mohol by som vám povedať názov tejto denominácie. Áno. Oni to Slovo berú a neuvedomujú si, že Pavol tu dáva pokarhanie. Berú to ako doporučenie a hovoria: „To musíme činiť.“

Nie. Akí môžeme byť vďační, že nám Boh dal schopnosť rozlišovať. Jasne vidíme, kde je čo vyčítané a kde je čo chválené, kde je to súhlasí a kde nie. Aj tú milosť nám Boh daroval. Ale teraz by to malo súhlasiť aj v našom živote. Boh by mal prísť – a aj príde – ku svojmu právu.

„Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im.“

Čítam ďalej z Matúša 7, verš 24, kde stojí:

„Každého tedy, kto čuje tieto moje slová a činí ich, pripodobníť rozumnému človekovi, ktorý postavil svoj dom na skale. A spustil sa lejak, a prišli rieky, a zavialy vetry a oborili sa na ten dom, a nepadnul, pretože bol založený na skale.“ [Mt 7:24-25]

Kto je tá skala? Kto je skala spásy? Na ňom sme založení. On nás povolal. A Pavol píše v 1. liste Korinťanom 3, verš 10:

„Podľa milosti Božej, ktorá mi je daná, ako múdry staviteľ položil som základ, a iný stavia naň. Ale každý nech hľadá, ako naň stavia. Lebo iný základ nemôže nikto položiť mimo toho, ktorý je položený, ktorým je Ježiš Kristus.“ [1Kor 3:10-11]

Ale tento základ je Ježiš Kristus, náš Pán. Keď Slovo počúvame a podľa neho jednáme, sme ako tento múdry muž, o ktorom sa tu hovorí. V Jakubovom liste čítame:

„Buďte činiteľmi Slova, a nie iba poslucháčmi.“ [Jk 1:22]

A tu je teraz na praktickom príklade ukázané, ako sa bude dariť činiteľom Slova, keď prídu rieky, fúkajú vetry a keď hrozí, že sa všetko prevráti. Keď sme počuli Slovo a konali podľa neho, vtedy sme podobní múdremu mužovi, ktorý nestavia na piesku, ale na skale. Stali sme sa činiteľmi kráľovského zákona.

Musím to zopakovať niekoľkokrát. Stalo sa mi to veľkým. Nie utláčanie, nie „Ty by si mal“ a „Ty musíš,“ – jednoducho preto, že Kráľov život je v tebe, vo mne a my mu len umožňujeme, aby ho žil. A tak sa stávame vykonávateľmi Slova.

„Každého tedy, kto čuje tieto moje slová a činí ich, pripodobníť rozumnému človekovi...“

Kto by chcel byť ako tento múdry muž? Existuje aj porovnanie s múdrymi pannami, ale tu je múdry muž. Áno, aj to je celkom dobré, ak sa porovnávajú nielen múdre panny, ale aj múdry muž, ktorý si postavil dom na skale [Mt 7:26-27]. A kto je ten, či už brat alebo sestra, kto je to?

„Každého tedy, kto čuje tieto moje slová a činí ich, pripodobníť rozumnému človekovi, ktorý postavil svoj dom na skale.“

Vietor môže fúkať, rieky sa môžu valiť a všetko sa rútiť – on zostáva stáť na skale. Počúvajte od nasledujúceho verša 26:

„Každého tedy, kto čuje tieto moje slová a činí ich, pripodobním rozumnému človekovi, ktorý postavil svoj dom na skale. A spustil sa lejak, a prišli rieky, a zaviali vetry a oborili sa na ten dom, a nepadnul, pretože bol založený na skale.“ [Mt 7:26-27]

Máme teda dve skupiny ľudí – jedni počujú a nečinia, druhí počujú a činia. Nech nám Boh dá milosť patriť medzi tých, ktorí sa môžu stať činiteľmi Slova.

Opäť sa pýtam: naozaj máme v sebe túžbu Božie Slovo vyžívať, ponúknuť Bohu možnosť, aby sa v našom živote a skrze náš život stalo božskou skutočnosťou to, čo On povedal vo svojom Slove?

Raz som Pánovi po kázaní o znovunapravení povedal, možno mnohokrát: „Pane, urob ma, urob nás živým príkladom svojho znovunapravenia, znovunapravenia ako božskej skutočnosti, nie ako Slovo v našich ústach, ale ako potvrdené Slovo v našom živote a v našom strede.“ A to zahŕňa všetko: ospravedlnenie, posvätenie, krst v Duchu Svätom...

Niektorí sa tam stali akosi neistými, pretože aj v tejto oblasti sa vykonalo veľa ľudského a ľudia sa vzdialili od nadprirodzeného Božieho diela. A určite by sa dalo povedať: „Nie je všetko podvod?“ Nie, nie je to všetko podvod. Stále ešte musí existovať to pravé. Boh nie je mŕtvy. Ježiš žije, On je ten istý včera, dnes i naveky. [Žd 13:8] A my nie sme pripravení prenechať všetko diablovej, aby rozširoval len veci, ktoré pravé nie sú. Chceme sa dať Bohu k dispozícii, aby sa mohli byť rozširované aj pravé veci. Koľkí majú biblickú vieru, že, keď prosíme Boha o Ducha, o dobré dary, že nám nedá škorpióna alebo niečo podobné, ako povedal, ale dá to, o čo ho prosíme? [Lk 11:11-13] Lebo tak to povedal:

„... o koľko skôr dá Otec z neba Svätého Ducha tým, ktorí ho prosia!“

Ak ho prosíme o jeho Ducha, verte mi, verte mi, nič iné nám On nedá. Dá svojho Ducha. On nanovo obživí. A do týchto mŕtvych kostí [Ez 37:3], do tých, ktorí zaspali, musí prísť božský život.

Hovorím to ešte raz: sami to nedokážeme, ale dávame sa Pánovi k dispozícii, aby s nami a v nás mohol robiť to, čo On chce.

Kráľovský zákon, naplnenie Písma:

„Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej sily a z celej svojej mysli a svojho blízkeho ako samého seba.“ [Lk 10:27]

Nie je to vôbec ťažké, však? Nie je vôbec ťažké milovať Boha a jeden druhého celým srdcom.

A táto božská láska je potom naplnením všetkých požiadaviek Zákona a prorokov. Všetky požiadavky sú uspokojené bez akéhokoľvek úsilia z našej strany. Musíme sa však dať k dispozícii. Musíme povedať, ako povedala Mária:

„Hľa, som dievka Pánova; nech sa mi tedy stane podľa tvojho Slova.“ [Lk 1:38]

Samuel dostal inštrukciu:

„A keby ešte volal na teba, povieš: Hovor, Hospodine, lebo tvoj služobník čuje.“ [1S 3:9]

Izaiáš píše:

„Pán Hospodin mi dal jazyk učení, aby som vedel občerstviť ustalelé Slovom. Budí každého rána, budí mi ucho, aby som počúval ako učení.“ [Iz 50:4]

Boh to všetko učiní v tých, ktorých vzal zo sveta, ktorým sa zjavil, ktorým dal poznať svoje meno, svoje Slovo, ktorí teraz spoznali čas a hodinu, do ktorej sme dorazili.

Všetci, ktorí patria k tomuto kráľovskému rodu, k svätému kňazstvu, dostanú od Boha moc Slovo skutkami vyžívať, a tak bude rásť viera, že Boh môže konať aj väčšie veci, ako konal doteraz. Veď zasľúbenie k tomu predsa Pán dal. On povedal:

„... ten, kto verí vo mňa, skutky, ktoré Ja činím, bude aj on činiť, a ešte aj väčšie ako tie bude činiť, lebo Ja idem k svojmu Otcovi.“ [Jn 14:12]

Zhrňme to: Je to Pán, kto nás volal. Možno sa jeden či druhý, možno všetci, sami seba upokojovali (posielali spať ďalej) alebo ich upokojovali iní. Takto to už ďalej nemôže pokračovať. Aj keď tu dnes nehovorím nahlas, verím, že jeho Slovo preniká hlboko, hlboko do našich srdc a my poznávame, že nežijeme pred 20 rokmi alebo pred 10 rokmi, že teraz žijeme v roku 1987. A ja vám hovorím, citujúc Slovo:

„... lebo teraz nám je bližšie spasenie, ako bolo vtedy, keď sme uverili.“ [Rim 13:11]

Deň je bližšie, čas je bližšie, oveľa bližšie, ako keď sme počuli božskú zvesť a uverili.

Myslím, že všetci vnútorne cítime, že Pán sa chystá niečo urobiť. Preto tie ťažkosti, ťažkosti ako nikdy predtým, skúšky ako nikdy predtým. Existujú ľudia, ktorí si želajú život bez skúšok. Áno, ale potom si vyberte život bez Boha. V živote s Bohom sú skúšky, ale radšej s Ním skrze skúšky ako bez Neho a bez skúšok. Vytrvajte, ako je napísané v Jakubovom liste 5:

„Za príklad, ako znášať zlé a ako zhovievať, vezmite si, moji bratia, prorokov, ktorí hovorili v mene Pánovom.“ [Jk 5:10-11]

A potom sa tam dokonca píše:

„Pozrite sa na Jób a na to, aký koniec mu Pán milostivo pripravil!“ [podľa nem. prekladu]

Nehľadme sa na okolnosti, nehľadme sa na to, čo robia ľudia alebo čo koná nepriateľ. Hľadme na Pána a rozpoznejme to teraz – spomeňte si na prvé kázanie: „Spoznejte deň a jeho zvesť“. Teraz, po toľkých rokoch, si poznejme, že sa čas a hodina priblížili, je to o dvadsať rokov bližšie ako vtedy. A dnes sme to my, ku komu Boh hovorí.

Už sa do ničoho nemiešajte, do ničoho sa nepleťte, žite podľa kráľovského zákona. Modlite sa za mňa, aby sa to mne zdarilo, modlime sa jeden za druhého, aby Boh prišiel ku svojmu právu s každým jedným z nás a my sme ho milovali celým srdcom a celou dušou a svojho bližného ako seba samého – v tom je naplnenie celého Zákona a prorokov. A zistíme, že tak, ako Boh všetky čiastkové pravdy z milosti návzajom spojil, zhrnul ich a usporiadal, tak aj my môžeme povedať ako Pavol:

„Lebo som sa neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej.“ [Sk 20:27]

Čiastočné pravdy, čiastočné poznanie sa stalo plným poznaním, plnou pravdou, a my sme počuli plnú pravdu plného evanjelia, večného evanjelia. Teraz právom čakáme na plné Božie potvrdenie. Keď Slovo, ktoré tu bolo čiastočne, bolo plne navrátené, potom má byť aj moc a všetko, čo Cirkvi patrí, v plnosti navrátené.

Pri tom si spomínam na Slovo z listu Kolosanom, že stačí len veriť a očakávať, že Pán to naplní. Pretože tu stojí napísané buď v Kolosanom, alebo Filipanom, nájdime, ktoré Slovo to je. V každom prípade znie:

„Vy vlastníte všetku plnosť v Ňom, ktorý je hlavou.“ [Kol 2:9]

Všetci poznáte toto biblické miesto. Kto ho už našiel? Prosím? Správne, správne. Pozeral som sa naň a nevidel som ho. Tu je to, Kolosanom 2:9:

„Lebo v ňom prebýva celá plnosť božstva telesne a vy vlastníte celú plnosť v Ňom, ktorý je hlavou každej vlády a moci.“ [Kol 2:9-10, podľa nem. prekladu]

On je tiež hlavou Cirkvi a Cirkev je jeho telom. A Pavol píše, že sme: **„... Cirkev prvorodených...“** [Žd 12:23]

Všemohúci Boh nech nás všetkých posilní vo viere, dá nám silu a odvahu ísť vpred, až kým neprejdeme od viery k realite. A skôr, ako uvidíme Pána osobne tvárou v tvár, to vám môžem povedať, ešte uvidíme niektoré veci, ktoré On osobne učiní vo svojej Cirkvi, medzi svojím ľudom, sa On ešte raz zjaví! On ešte raz pohne nebom a zemou [Žd 12:26]. Nie ty a nie ja, On to učiní. A ja mu jednoducho verím, On je predsa schopný to urobiť. On len vysloví Slovo a keďže ho On už raz vyslovil, musí sa to predsa stať. Keby ho ešte len musel vysloviť, nemali by sme vôbec žiadne zaslúbenie, o ktoré by sme sa mohli oprieť. Ale v Starom zákone a tiež v liste Židom je to tak slávne napísané:

„... ktorého hlas vtedy pohnul zemou, a teraz zaslúbil a povedal: Ja ešte raz zatrasiem nie len zemou, ale aj nebom.“ [Žd 12:26]

Predtým, ako to, čo je pominuteľné, bude vydané pominuteľnosti, sa otriasie všetko, čo môže byť otrasené. Môžete si to prečítať.

Vďaka Bohu za jeho zjavené Slovo. Vďaka Bohu za plnosť, ktorú nám z milosti daroval. S trpezlivosťou, ale vo viere teraz očakávame zvyšok, ktorý Boh učiní, tak iste, ako to zaslúbil. Nech je chválené a požehnané jeho sväté meno. Amen. Amen.

Povstaňme k modlitbe.

Hlavy sú sklonené, oči zatvorené, srdcia otvorené. Dovoľte mi spýtať sa, či je tu niekto, koho Pán povolal. Nie človek, ale Pán. Vy cítite toto volanie. Neobracajte sa na žiadneho človeka, prídte k Pánovi. On hovorí: **„Nasleduj ma!“** [Mk 10:21] **„Vezmi svoj kríž a nasleduj ma.“** Potom príde deň, keď kríž vymeníme za korunu. Najprv utrpenie a potom sláva. Najprv boje, potom víťazstvo. Ale vďaka Bohu, ktorý nám dal víťazstvo skrze Ježiša Krista, nášho Pána [1Kor 15:57]. A viera, viera, ktorá vychádza z Písma, viera, ktorá vychádza z kázania

Božieho Slova [Rm 10:17], je vierou, je víťazstvom, ktoré zvíťazilo nad svetom [1J 5:4]. V čase, keď máme sklonené hlavy a sme v Pánovej prítomnosti, je tu niekto, kto by na chvíľu zdvihol ruku na znamenie toho, že chce svoj život posvätiť Pánovi? Zdvihnite na okamih ruku. Ďakujem. Ďakujem. Ďakujem. Ďakujem! Ďakujem, ďakujem! Nech vás Pán požehná. Nech nás všetkých požehná! Ó, žeby sme sa mohli čoskoro nazývať Pánovými požehnanými podľa Slova Písma, ktoré povedal Pán Abrahámovi:

„Požehnám ťa a budeš požehnaním.“ [1M 12:2]

Mal som pripravené len prvé miesta z Písma, tie o kráľovskom rode, a ostatné veci mi boli dané počas kázania. Kráľ všetkých kráľov, Pán všetkých pánov to umožnil skrze Golgotu, kde preliat svoju svätú krv a priviedol na svet kráľovský rod, božský rod, Božích synov a dcéry, ktorí môžu bez námahy žiť podľa kráľovského zákona, podľa kráľovského Slova, pretože Pán nám k tomu dáva moc.

Ešte raz spievame „Taký aký som, tak to musí byť.“ Potom môžu niektorí bratia krátko poďakovať.

Nebeský Otče, z celého srdca Ti ďakujem za tvoje drahé a sväté Slovo. Aj keď je podané v slabosti, stále má v sebe všetku Božiu moc, aby dosiahlo to, čo hovorí. Pane, ďakujem Ti za to, aj za to, že z nás učíš takých ľudí, ktorí budú kráčať po tvojich cestách, ktorí sa stanú činiteľmi tvojho Slova, ktorí budú plne znovunapravení vo viere a budú Ti dôverovať bez strachu a bez pochybností. Pane, Ty si dôveryhodný! Často sme to už povedali. Daj nám teraz pred tvojou tvárou taký stav, aký môžeme, máme a musíme zaujať, aby si sa mohol zjaviť. Daj nám aj milosť, aby nás útoky či to všetko zlomyseľné, čo sa nám deje, tak veľmi neťahalo ku dnu.

Daj nám milosť, posilňuj nás znova a znova, každého brata, každú sestru, Pane. Pozdvihni unavené kolená, ochabnuté ruky, posilňuj vo viere, zjav sa, Pane, už teraz, vo svojej moci, skrze spásu, skrze uzdravenie, skrze oslobodenie. Pane, tak iste ako si naplno znovunapravil svoje Slovo, dal si poznať všetky tajomstvá, tak určite zjaviš svoju moc v plnom znovunapravení vo svojej Cirkvi, aby bolo medzi tvojím ľudom plnou mocou potvrdené tvoje plné Slovo. Urob z nás tento kráľovský rod, toto sväté kňazstvo, ktoré je teba hodné. V tejto súvislosti stojí totiž napísané:

„Ja som svätý a vy buďte svätí.“ [1Pt 1:16, 3M 11:44]

Milovaný Pane, veď nás teraz k posväteniu, nie k vlastnému posväteniu, ale k posväteniu v pravde, k vyžívaniu toho, čo tvoje Slovo hovorí, k mysleniu, čineniu a chodeniu v medziach tvojho Slova. Daruj nám milosť, aby bolo tvoje meno v našom strede posvätené. Verný Pane, ono je sväté, ale má byť posvätené skrze nás, áno, v našom strede. Ešte raz ti za všetko zo srdca ďakujeme a prosíme, aby si požehnal všetkých bratov, požehnal brata Barriera, požehnal brata Etienna, požehnal brata Forestieriho, požehnal všetkých bratov v blízkom i vzdialenom okolí, požehnal na Východe i na Západe, vo všetkých jazykoch a národoch. Otvor dvere, milovaný Pane, ako sme očakávali, do východných krajín. Pane, povedal si, že toto evanjelium o kráľovstve bude hlásané na svedectvo všetkým národom. Ty sa o to postaráš. Nech je chválené a oslavované sväté a nádherné meno Ježiš. Haleluja! Haleluja! Amen! Amen. Amen.